

Verninge i sin Omtale af § 6 skildrede, hvad denne Paragraf nu tydeliggjorde, nemlig at et vist Statstilskud til Kommunerne kom de mere velstillede til gode, ønsker jeg, for at ingen skal misforstaa, hvad Foranstaltningen tilsigter, at sige, at det selyfølgelig ikke er for at komme de velstillede til Hjælp, at man ønsker at gennemføre dette Princip, men fordi man mener, at visse Foranstaltninger i Virkeligheden kun ved at komme alle Beboere af Kommunen til gode, naar til dem, der trænger mest til det. Hvis Foranstaltningerne er begrænsede til at vedrøre de fattige eller vanskeligt stillede, vil det netop ofte være vanskeligt at naa disse, og Foranstaltningerne vil faa en saadan Karakter, at man maatte ønske dem anderledes. Det er altsaa for at lade Kommunerne træffe Foranstaltninger, som kommer alle til gode, at jeg saa stærkt har staaet paa at tilvejebringe en Ordning, som tilskynder Kommunerne dertil, selv om det ogsaa kommer de mere velstillede til gode, men det er altsaa ikke for at komme dem til Hjælp.

Med Hensyn til de af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgekreds fremsatte Bemærkninger skal jeg sige, at jeg overlader ham med Glæde den Ære at have stillet Ændringsforslaget om, at Skattegrænsen ikke maa sættes højere end ved en Indtægt af 10,000 Kr., og at have ydet det Bidrag, han derigennem har givet, til Varetagelsen af Millionærernes særlige Interesser. Hvad angaar Forholdet i Hovedstaden, som det ærede Medlem flere Gange har fremført, idet han har nævnt, at man der har sat en Skattegrænse ved 20,000 Kr., saa skal jeg tillade mig at henvise til, at saa vidt mig bekendt, er dette en Bestemmelse, som er taget ganske enstemmigt i Kommunalbestyrelsen, idet alle har set, at det Beløb, der var at fordele paa den personlige Kommuneskat, ikke var større, end at det med fuld Rimelighed kunde lægges paa de allerhøjeste Indtægter i Hovedstaden. Den saaledes truffne Kommunalbestyrelsesbeslutning virker i Virkeligheden kun som en Forøgelse af Progressionen og slet ikke andet. Progressionen er jo endnu ikke overmaade stærk her i Landet ved de almindelige Skattelove, og et Skattetillæg paa Indtægter over 20,000 Kr., er da kun at betragte som en Forøgelse af Progressionen. Naar nu Kommunen har faaet Paalæg om ogsaa at beskatte de 10,000 Kr.s Indtægter, er det ganske givet, at man ikke derved naar ned til Smaa-indtægterne eller til Ind-

tægter, som vil blive ramt føleligt eller ubehageligt deraf. Det er ogsaa Grunden til, at jeg ikke paa nogen Maade har modsat mig, at man satte denne Bestemmelse ind. Men den tilsigter altsaa ganske simpelt dette, at de allerstørste Indtægter i Hovedstaden skal lattes lidt, for at man kan lægge Byrden over paa nogle Indtægter, der er mindre. Og, som sagt, jeg misunder paa ingen Maade det ærede Medlem for Københavns 6te Valgekreds den Fortjeneste han har indlagt sig ved denne Bestemmelses Gennemførelse.

Foss: Den højtærede Indenrigsminister har haft den Ridderlighed at tillægge mig Hensigter og et Formaal, som staar i aabenbar Modstrid med det, jeg har udtalt. Jeg overlader den højtærede Indenrigsminister Æren for at have fremsat en saadan Antagelse.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg har skildret det faktiske, som det ærede Medlem gør, nemlig at han letter Millionærernes Skattebyrder ved at vælge dem over paa Indtægterne mellem 10,000 og 20,000 Kr.

Foss: Jeg har udtrykkelig udtalt, hvad min Indvending var mod at sætte Grænsen saa højt, og jeg er glad over, at jeg har faaet Tilslutning fra alle Sider i Udvalget til mit Ændringsforslag. Dette burde dog ogsaa for den højtærede Indenrigsminister være Tegn paa, at man i Udvalget meget vel har forstaaet, hvad Meningen er med Ændringsforslaget.

Indenrigsministeren (Rode): Hvis der i Københavns Kommunalbestyrelse var foretaget et Skridt, som havde vakt nogen Misnøje ved at være ensidig truffet igennem af nogle mod andre, saa at man ubilligt havde lagt for store Skatter paa en vis Del af Befolkningen, vilde det ærede Medlem for Københavns 6te Valgekreds (Foss) have haft en Grund til at fremsætte sit Ændringsforslag, men da dette ikke er Tilfældet, har jeg ment mig berettiget til at sige, hvad der er det faktiske Resultat af det Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 3581) vedtoges uden Afstemning.